

AVRUPA SOSYAL FORUMU'NUN ARDINDAN...

Sinan ÖZBEY

EMO Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Yedek Üyesi
sinan.ozbey@emo.org.tr

Daha önce 2002'de Floransa'da, 2003'te Paris'te ve 2004'te de Londra'da düzenlenen Avrupa Sosyal Forumu bu kez 4-7 Mayıs 2006 tarihlerinde Yunanistan'ın başkenti Atina'daydı. Yerel katılımı birliktir 35 bini aşkın kişinin izlediği forumda Türkiye'den de önemli bir kısmını TMMOB üyelerinin oluşturduğu 1000 civarında katılımcı forumu izlemek ya da katkı sunmak üzere bu şehirdeydi. Forumun ana sloganı "başka bir dünya mümkündür", ana konusu ise savaş karşıtı mücadele ve emperyalist işgallerdi. Hem bu konularla ilgili hem de çevre sorunu, küresel ısınma, neo-liberalizme karşı mücadele vb. birçok başlıkta onlarca toplantı, atölye çalışması ve kültürel etkinlik düzenlendi.

Küreselleşmeye karşı mücadele özellikle geçen yüzyılın sonlarından itibaren daha etkili bir biçimde dünyanın gündemine gelmeye başlamıştı. Özellikle 1999 yılında

Seattle'daki Dünya Ticaret Örgütü toplantısının onbinlerce göstericinin eylemi nedeniyle sekteye uğraması üzerine küreselleşme karşıtı mücadele dünyanın neo-liberal şeflerinin de gündemine girdi. Ama asıl önemlisi, bu mücadelenin tüm dünyada sendikaların ve kitle örgütlerinin gündemine birleşik ve sonuç almaya yönelik bir eylem çizgisini sokmasıydı. İşte bu mücadelenin nasıl hayata geçirileceğini, tüm dünyada yoksulluğa ve onun sebeplerine karşı nasıl mücadele edileceğini, anti-

emperyalist hareketler arasında nasıl daha sıcak iletişim ve koordinasyon sağlanacağını ve daha pek çok önemli konuyu tartışmak amacıyla tüm dünyadan küreselleşme karşıtlarının toplandığı Dünya Sosyal Forumu 2001 yılında Porto Alegre'de toplandı. Onbinlerce katılımcının canlı tartışmalar yürüttüğü ve önemli etkileşimlerin yaşandığı bu sosyal forum, kendisinden sonra gelen forumlara çok önemli bir moral kaynağı oldu. Porto Alegre'nin ardından her yıl olmak üzere 5 kez DSF ve 2002'den itibaren 3 kez de ASF düzenlendi. Bu sene de ASF'nin adresi Atina'ydı.

Öncelikle toplantıların ve seminerlerin yapılış biçimini kısaca aktarmakta fayda var. Hem etkinlikler için, hem de katılımcıların barınması için eski bir havaalanı yeniden düzenlenmişti. 3 katlı 3 bloktan oluşan forum alanında aynı anda 30 civarında seminerin olduğu 3 seans (10.00, 14.30 ve 18.00)

programlanmıştı. Binanın büyükçe olan giriş kısmında dünyanın çeşitli ülkelerinden hareketlerin, partilerin ve benzeri oluşumların standları vardı. Türkiye'den de irili ufaklı birçok grup, siyasi parti ve çevre de standlarda önemli bir yer tutuyordu. EMO'nun da nükleer karşıtı afişlerinin asılı olduğu bir standı açıldı. Bunun dışında Türkiye'den en fazla ilgiyi açık ara Leman standı gördü. Özellikle anti-emperyalist içerikli karikatürler görenlerin büyük beğenisini kazandı.

Bazı oturumlar katılımcı ya da çevirmen sıkıntısı nedeniyle iptal edildi. Dağıtılan programda 15 civarında dilde simultane çeviri yapılacağı belirtilse de birçok oturumda hakim diller (İngilizce, Almanca, Fransızca) ve -ağırlıklı katılımdan dolayı- Türkçe ve Yunanca dışındaki dillerde çeviri yapılamadı. Türkiyeli bazı panelistler de yine Türkçe çevirmen bulunamaması nedeniyle bazı seminerlere katılamamıştı. Ancak yine de tamamen amatör bir örgütlenme sağlayarak katılımcıların dili ve kulağı olan “Babels” üyeleri övgüyü hak ediyorlardı. İsmi Babil efsanesindeki her biri Tanrı tarafından ayrı dil konuşmakla cezalandırılmış insanlardan alan oluşum, teknisyenleri ve gönüllü çevirmenleri ile forumun can damarı oldu denilebilir. Katılımcılar kendilerine dağıtılan FM radyolar aracılığıyla o oda içerisinde yapılan yayından istediği kanalı seçerek Babillerin yaptığı anında çeviriye ulaşabildiler.

Forumda o kadar çok konuda oturum vardı ki, 10 kişi aralarında görev dağılımı yapıp seminerlerin, atölye çalışmalarının ve kültürel etkinliklerin tamamını izlemeye çalışsa bile bunu başarması mümkün değildi. Bu yüzden biz de kalınca bir dergi şeklinde basılmış olan programı elimize alıp ilgi alanlarımıza ve katılımcıların kimliğine göre oturumları işaretlemekle başladık.

Türkiye'deki mücadelenin ana başlıkları olan, kamunun yeniden yapılandırılması, özelleştirmeler, Avrupa Birliği gibi konular Türkiye'den gelen katılımcıların ortak ilgisini çekmişti. TMMOB ve odaların temsilcileri nükleer enerji, kalkınma ve sanayi, tarım politikaları, GDO'lar gibi ilgili başlıklardaki panellerde konuşmacı olarak yer aldılar. EMO'dan da Yönetim Kurulu üyesi Cengiz Göldaş nükleer enerji panelinde konuşma yaptı. Türkiye'nin AB'ye adaylığı nedeniyle oturumlarda en fazla ilgiyi Türkiye hakkındaki konuşmaların çektiği rahatlıkla söylenebilir.

Özellikle Fransa'da birkaç ay önce CPE (Yeni iş yasası)'ye karşı zaferle sonuçlanan eylemlerin ardından Avrupa'daki mücadelede önemli bir adım atıldığı ortadayken bu konuyla ilgili olarak sadece bir toplantının düzenlenmesi bir eksiklik olarak göze çarptı. Yine de herkes kendi ülkesindeki mücadeleyi anlatırken Fransız katılımcıların gözlerindeki haklı gurur

dikkat çekiyordu. Diğer ülkelerden katılanlar da bu mücadeleden kendi ülkelerindeki mücadeleye aktarabilecekleri ders ve deneyimleri anlamaya çalıştılar.

Forum, son gününde yapılan görkemli bir yürüyüşle son buldu. Onbinlerce Yunan emekçi ile birlikte Avrupa'nın çeşitli yerlerinden gelen katılımcılar “başka bir dünya” için Atina sokaklarını doldurarak ABD'nin emperyalist politikaları başta olmak üzere bütün haksızlıklara, savaşa ve sömürüye karşı gövde gösterisi yaptılar ve net bir biçimde “İran'a dokunma” dediler.

Bundan önceki forumlara da katılmış olan insanlar Atina forumunun diğerlerine göre daha canlı geçtiğini ve daha politik bir atmosferin olduğunu söylediler. İlk kez bir sosyal foruma katılan birisi olarak benim fikrim ise forumun çok daha canlı geçebileceği yönündeydi. Şu anda Avrupalı emekçilerin gündeminde olan yakıcı konu başlıkları itibarıyla daha derinlikli ve ileriye dönük sonuçlar çıkarıcı tartışmalar olabilirdi. Yunanistan'da güçlü bir durumda olan Yunanistan Komünist Partisi (KKE) ve en büyük sendika konfederasyonu PAME'nin foruma katılmaması da kuşkusuz bu durumda önemli etkenlerden birisiydi. Takip ettiğimiz oturumlar içinde en çokukulu olanları ise Pakistan asıllı yazar Tarık Ali'nin ABD'nin emperyalist politikalarına karşı direniş ve Latin Amerika'da gelişen devrimci hareketler hakkında konuşma yaptığı toplantılardı.

4. Avrupa Sosyal Forumu 7 Mayıs'ta çeşitli ülkelerden sosyal hareketlerin yaptığı toplantının ardından Ocak 2007'de Kenya'nın başkenti Nairobi'de buluşmak üzere son buldu.

